

Závazná přihláška:

Přihlašuji se na setkání EUFRA 2.07.-15.07.2006
v Schmochtitz u Budyšina:

Jméno a příjmení

PSC, místo

Adresa

Telefon

Datum narození

Pro diskusní skupiny (zaškrtněte)

Hovořím O polsky - O anglicky -
O francouzsky - O německy - O italsky

Rozumím O polsky - O anglicky -
O francouzsky - O německy - O italsky

Písemné materiály si přeji

O polsky - O anglicky -
O francouzsky - O německy - O italsky

Příjezd:..... v..... hodin.

Odjezd: ..... v ..... hodin

O autem, O vlakem, O autobusem

Záloha 1000 Kč odeslána na účet Národní rady:

Místo/datum: _____

Podpis: _____

Přihlášky zašlete nejpozději do 15. března 2006 s vyplněným formulářem na emailovou adresu petr.alex@vscht.cz nebo poštou na adresu: Petr Alexa, K Zeleným domkům 683/24, 148 00 Praha 4 – Kunratice, tel. 244 910 123. Současně prosíme o zaslání zálohy ve výši 1000 Kč na konto Národní rady: **189969375/0300**, variabilní symbol: 777.

Setkání EUFRA 2006 se koná v Domě biskupa Benna (Katolické formační centrum diecéze Drážďany - Míšeň), **Schmochtitz 1, 02625 Bautzen**, telefon 0049 3 59 35 / 22-0; fax 0049 3 59 35 / 22-310 E-mail: bischof-benno-haus@t-online.de <http://www.benno-haus.de>

Příjezd: neděle 2. července 2006 od 14.00, pokud možno do 17.30.

Odjezd: sobota 15. července 2006 po snídani.

Schmochtitz (Smochčicy) je vesnička ležící severozápadně od Budyšina (Bautzen), asi 50 km na východ od Drážďan. Od roku 1999 patří k Budyšínu.

Spojení:

vlakem na nádraží v Budyšině (Bahnhof Bautzen), pak autobusem do Schmochtitz (asi 6 km). Možnost vyzvednutí autem v případě oznámení času vašeho příjezdu do Budyšina;

autem: Dálnice č. 4 (E 40) mezi Drážďany a Zhořelcem (Görlitz), sjezd Salzenforst (88 b), dále směr Salzenforst a Kleinwelka, před Kleinwelka doleva na Schmochtitz.

Na programu budou: společné modlitby a slavení eucharistie, diskusní setkání k tématu, sdílení nad Písmem, příprava liturgie, sborový zpěv, pantomima, hra na hudební nástroje, podle možností příprava EUFRA-novin, gymnastika, výrazový tanec, sport, zdobení svíček, malování, výuka jazyků, poznávání hostitelské země a jejich obyvatel, výlety do okolí (Budyšín, Drážďany, Zhořelec).

Důležité upozornění: Nezapomeňte vzít s sebou Písmo. Všechny pokoje jsou vybaveny sprchou a WC. Za pokoj je pro východoevropské země minimální cena 10 EUR na osobu a den. Samozřejmě můžete zaplatit i více, podle vašich možností. Pokud je pro vás i tato částka příliš vysoká, můžete se obrátit na Národní radu, která má speciální fond pro setkání EUFRA, ze kterého můžete dostat podporu.

Na cesty a další náklady (tištěné materiály pro účastníky) je třeba zaplatit navíc 20 EUR na osobu. Celkem tedy pobyt stojí pro 13 dní pro účastníky z východní Evropy minimálně 150 EUR.

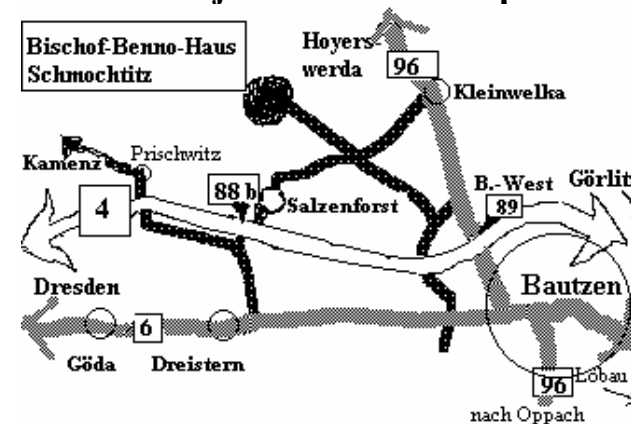
Je třeba zaplatit za celé setkání, proto je nejlepší účastnit se celého setkání od začátku do konce nebo se domluvit s někým, kdo vás vystřídá např. na 2. týden pobytu.

S FRANTIŠKEM NA CESTĚ K NOVÉ EVROPĚ

EUFRA
02. - 15.7. 2006
Bautzen-Schmochtitz
NĚMECKO

Téma setkání:
Pokoj a smíření v Evropě

CO JE A CO NENÍ EUFRA

aneb malé ohlédnutí za setkáním v roce 2005

Letos jsem jela na svou první Eufru a než jsem poslala přihlášku, ptala jsme se lidí kolem mne, co o EUFŘE vědí a co si o ní myslí. Moc jsme se toho nedozvěděla, víc osobní názory, nebo dohady proč tam nejít. Proto bych teď pro všechny, které zajímá co EUFRA je, vypsal pár svých postřehů a budu je klást jako odpovědi na názory, se kterými jsem se před odjezdem setkala.

Je to setkání důchodců, zakladatelkám je přes 80 let.

Ano, sestřím Margaret a Walburze, které stály u zrodu tohoto setkání je tolik roků. Je pravdou, že na toto setkání jezdí i lidé v důchodovém věku, jen pojem stáří je u nás asi jiný a zcestný. Patřilo k mým nejsilnějším zážitkům, když jsem viděla, jak 80letá sestra z Itálie se aktivně účastnila kroužku digitální fotografie, který zde byl. Jak sestra Walburga si pořizovala zápis ze zajímavého povídání o kardinálu Wysinském na minipočítač a zas jiná sestřička, které už tak nesloužily oči, aby si dělala poznámky u věcí, které ji zajímaly, nastavila obyčejný diktafon a zachytila, co potřebovala. Dech se mi tajil i nad osmdesátiletou Georgínou z Francie, která ve 30°C varšavském vedru se vydala do muzea otce Jiřího Popieluzsky. Tyto sestry mi ukázaly, že není důležitý věk, který máme v občance, ale který nosíme ve svých hlavách a srdcích. Ráda bych se to od nich naučila.

Jedí tam jenom starší lidé, je to trochu klub důchodců.

A to zas ne. Nejmladšímu účastníku Františkovi z Běloruska byly 2 roky a byl tam se svou maminkou. Bylo to setkání, kde se potkávali lidé opravdu všech věkových kategorií a kde věk nehrál vůbec roli. Moc pěkným zážitkem byla mše sv., kterou připravovali mladí a kteří zde zahráli důvtipné divadlo o sv. Františkovi a jeho obrácení.

Musíš umět dobře cizí jazyky.

Určitě je to výhoda, ale není to úplně nezbytné. S mou lámanou znalostí angličtiny a částečnou znalostí polštiny jsem se orientovala dobře a když jsem přece jen potřebovala něco upřesnit, stačilo se zeptat krajanů nebo sousedů Slováků. A taky jsem zjistila, jak dobře se lze dorozumět s přáteli z východu ruštinou, která mi tak může posloužit konečně k dobrému.

Musí se tam chodit na rozcvičky.

Všechno v programu je zde dobrovolné a záleží na každém, co si vybere. Nikdo nikoho nekontroluje a ani neposuzuje podle toho, čeho se účastní. Přiznám se, že

místo rozcviček jsem raději spala.

Musíš se účastnit kreslení nebo nějakých rukodělných činností.

Je zde nabídka tzv. workshopů. Každý si může vybrat, jestli bude chodit např. do kroužku digitální fotografie, sborového zpěvu, konverzace v angličtině, francouzštině, polštině, němčině, nebo výtvarných činností a nebo nikam, ale upřímně řečeno, to byla škoda. Chodila jsem do anglické konverzace a bylo zážitkem vidět úsilí Jeana z Francie, jak se snaží chytout anglický přízvuk, který je tomu francouzskému vzdálen asi tak na vzdálenost kanálu La Manche.

Je to jenom samé schůzování.

Sešli jsme se během 14 dní 3x v menších diskusních skupinkách a společně přemýšleli nad dokumentem Ecclesia in Europa. Skupinky byli malé, rozdělené podle řeči, kterou jste preferovali, a záleželo na moderátorovi, jak moc se podařilo skupince dostat do hloubky. V každém případě to bylo poučné nahlédnutí do problémů, které musí jednotlivé země a církve v nich řešit. Taky jsme měli příležitost dozvědět se něco více o církvi v zemi, kde je setkání pořádáno, tedy o Polsku a navštívili jsme například Niepokalanow, Czestochowou a Varšavu.

Je to jen samé modlení.

Modlitby zde byly velmi citlivě kombinovány na společné ve všech jazycích, na příležitosti k osobním tichým modlitbám před svatostánkem nebo k menším setkáním nad Písmem ve skupinkách. Skutečnost mše sv. každý den a že do kaple před svatostánek mohl každý zajít, kdy jen chtěl, patřila k mým nejhezčím zážitkům ze setkání.

Je to drahé.

Letos stál jeden den na tomto setkání 10 euro, což je necelých 300,-Kč, když jsem to porovnávala s jinými nabídkami rekreací, tak to tak drahé zase není. Chápu, ale že i tak to může být pro někoho přece jen hůř dostupné, ale existuje možnost požádat Národní radu o příspěvek, a jak jsem byla ujištěna, neměl by to být problém. Bylo by škoda, kdyby peníze měly být jediným důvodem, proč si nechat ujit toto velmi zajímavé setkání.

Takže kdo máte chuť se sami přesvědčit, co je a není EUFRA máte zase příležitost příští léto v době 2.-15.7.2006, kdy se bude setkání konat v Německu. Třeba pak už nebudou Češi jednou z nejmenších národních skupin, které se setkání účastnili.

Marcela Řezníčková, Olomouc - rodiny

Evropské setkání františkánských terciářů, které má mimochodem svůj počátek už v roce 1978 ve Švýcarsku, se v roce 2005 uskutečnilo v Konstancin – Jeziorna na předměstí Varšavy v Misijním animačním centru sv. Vincenta Pallotti.

Obecné téma setkání bylo: S Františkem do nové Evropy. Duchovní povolání Evropy – společenství a vzájemná pomoc.

Šlo tedy o sdílení konkrétních zkušeností a názorů našich bratří a sester z různých koutů Evropy. Např. praktikování víry ve školství pod tlakem nového zákona o náboženských symbolech ve Francii, diskriminace lidí při projevech víry v Bělorusku nebo prožitky sestry, která se účastnila „oranžové“ revoluce na Ukrajině apod.

S odkazy na texty Písma: Gen 2,15 „Hospodin Bůh postavil člověka do zahrady v Edenu, aby ji obdělával a střežil.“ (přeneseně třeba do rodiny, paneláku, zaměstnání či komunity) a 1 Petr 1, 17-25 probíhaly diskuze a společné modlitby v menších skupinkách.

Odpovědi na konkrétní otázky: „Kdy jsem se poprvé setkal s dobrem a milostí?“ nebo: „Co je pro mě ve společenství nejdůležitější?“ aj., byly často našim osobním svědectvím o živém Bohu, ale i ukázkou naší nedostatečné pokory a povrchní víry.

Tradiční workshopy: práce s digitální kamerou, malování, chrámový zpěv, zdobení svíček, jazykové kurzy apod. pomáhaly vytvářet velmi přátelskou atmosféru celého setkání a lámat jazykové bariéry.

Nechyběly zajímavé tematické přednášky a výjezdy do okolí: Niepokalanow (sv. M. Kolbe), Zelazova Wola (F. Chopin), národní setkání františkánských terciářů v Czestochowe, návštěva Starého města ve Varšavě a zdejší františkánské komunity apod.

Nad průběhem setkání bděly opět milé sestry Walburga a Margret z Německa a bratr Joseph z Francie. Doporučit mohu také odpolední posezení u dobré kávy s cukrovinkami. Zveme na příští rok i neterciáře do Schmochtitz u Drážďan.

Vladimír Žák, Opava